

עפ"ג 10263/09/17 - מתן ברוכים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 10263-09-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

מתן ברוכים

ע"י ב"כ עו"ד ניר שנידרמן

נגד

משיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
11.07.17 בת"פ 27059-11-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון ל - 250 שעות של"צ, ארבעה חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע ושני חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 18.6.14, בשעת לילה, באזור העיר העתיקה בירושלים, שהה המערער עם שלושה מחבריו. משהבחינו בשוטר שינו את כיוון הליכתם והאיצו. השוטר ביקש מהם לרוקן בקבוק בירה שהועבר ביניהם לסירוגין, אך הארבעה החלו להתווכח עמו. השוטר ביקש מהם להזדהות, המערער ואדם נוסף סירבו להזדהות וטענו שאין ברשותם תעודה מזהה. השוטר יידע את השניים כי הם מעוכבים לצורך זיהוי וביקש משוטר אחר ללוות את המערער לתחנת המשטרה. בתגובה, פתח המערער בהליכה מהירה מאותו שוטר מלווה עד ששוטר נוסף הצליח לתפוס אותו. השוטר שהודיע על העיכוב ניגש למערער, התפתח ביניהם ויכוח במהלכו תפס השוטר את המערער בידו ובגבו, ובתגובה, הכה המערער בידו בחזהו של השוטר באזור מפתח הלב. השוטר הודיע למערער כי הוא עצור על תקיפת שוטר, והמערער המשיך להתפרע וגרם לשריטה מתחת לעינו של השוטר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעת המערער וטוען כי נסיבות המקרה ונסיבותיו של המערער מצדיקים את ביטול ההרשעה בעניינו. לעמדתו, יש להעדיף את אינטרס שיקומו של המערער. המערער הינו אדם צעיר, אשר על אף הקשיים האישיים שחווה, הצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי ועשה ככל הניתן על מנת לתרום מעצמו לזולת, ובכלל זה קיבל שלוש אותות בשל שירותו הצבאי, וכיום מגלה מעורבות קהילתית רבה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה שלא תוכננה מראש, אלא נעשתה בתגובה אינסטינקטיבית לפעולה של שוטר והנה מעידה חד פעמית של המערער. המערער הביע חרטה ובושה על ביצוע המעשים ומדובר בהתנהגות חריגה להתנהלותו השוטפת. הענישה שהוטלה על המערער הנה גורם מרתיע הן עבור המערער והן עבור הרבים. כמו כן, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו של המערער. באשר לפגיעה שתיגרם למערער, נטען כי המערער עוסק באומנות, והרשעתו תפגע באפשרותו לקבל אשרת כניסה למדינות מסוימות, ולפיכך, מדובר בפגיעה קונקרטית ומשמעותית עבורו. נטען עוד כי המציאות המשפטית יכולה הייתה להוביל גם לאי הרשעה ובאה הפניה לפסיקה לפיה במקרי אלימות חמורים יותר כנגד שוטרים, הסתיימו ההליכים באי הרשעה. על כן, בשים לב לנסיבותיו האישיות ולכך שתימנע ממנו האפשרות קבלת ויזה לארה"ב וליפן, עובדה שתמנע ממנו התפתחות מקצועית, יש מקום להימנע מהרשעה.

ב"כ המשיבה טענה כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא. הדרישה היא לנזק קונקרטי והעובדה שהמערער מוותר על דרך מסוימת בקריירה שלו - אינה פגיעה קונקרטית, ומכל מקום לא באו ראיות לטענתו לפני בית משפט קמא, ומדובר בטענה ערטילאית. הכלל, מקום שמדובר בתקיפת אנשי חוק, הנו הרשעה. מכל אלה - יש לדחות הערעור, והמקרים אליהם הפנה ב"כ המערער הנם חריגים.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1987, עולה כי הינו רווק, עובד כטבח ובמקביל עוסק באומנות, ללא עבר פלילי, קיבל אחריות למעשיו, הביע חרטה כנה, בעברו עשה שימוש בסמים מסוג קנאביס כדרך התמודדות עם קשיים רגשיים, ומסר כי כיום עושה שימוש, אותו הגדיר "חברתי", בלבד בסם זה. עוד מסר כי הוא מתכוון להשתתף בתוכנית החלפת אמנים בין ארצות. שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירה אינו משקף את ערכיו וחריג להתנהגותו והמליץ לבטל את הרשעתו.

דין

5. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, ניתן להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 **רומנו נ' מדינת ישראל**). בהלכה הפסוקה נקבע כי ביהמ"ש רשאי שלא להרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)).

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצדו, העדר הרשעות קודמות ותסקיר חיובי של שירות המבחן שנערך בעניינו, ובכלל זה

ההמלצה לבטל את הרשעתו. יחד עם זאת, המערער אינו ממלא אחר איזה משני התנאים המצטברים, בהתקיימם ניתן להורות על ביטול הרשעה. חומרת העבירה שביצע המערער, הערכים המוגנים שנפגעו ממנה ומידת הפגיעה בהם, עליהם עמד בית משפט קמא, אינם מאפשרים ביטול הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. מדובר במעשי אלימות במדרג חומרה בינוני שאירעו תוך כדי התנהלות אל מול שוטר שהגיע למקום. המערער היה מלווה בשלושה חברים, שלא נטען כי התנהגו בדרך דומה, אך מכתב האישום המתוקן עולה כי הארבעה צרכו אלכוהול. כמו כן, לא הוכחה פגיעה מוחשית וקונקרטית בעתידו של המערער או בשיקומו בשל הרשעתו.

לפיכך, בנסיבות דנן, לא מצאנו כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד